

Seznam příloh

Příloha č. 1: Odhalení tapiserie Petra Síse v New Yorku (fotografie k článku *Petr Sís věnoval novou tapiserii Johnu Lennonovi, v New Yorku ji pokřtili Bono a Yoko Ono*, zdroj: *iHned.cz*)

Příloha č. 2: Ukázka z knihy *Ptačí sněm* (sken)

Příloha č. 3: Ukázka z knihy *Tibet. Tajemství červené krabičky* (sken)

Příloha č. 4: Rozhovor s Petrem Sísem

Příloha č. 5: Ukázka ručně psané odpovědi z rozhovoru s Petrem Sísem (sken)

Příloha č. 6: Ukázka z knihy *Strom života* (sken)

Příloha č. 7: Ukázka z knihy *Strom života* (sken)

Příloha č. 8: Ukázka z předšádky knihy *Strom života* (sken)

Příloha č. 9: Ukázka z knihy *Pilot a Malý princ* (sken)

Příloha č. 10: Ukázka z knihy *Pilot a Malý princ* (sken)

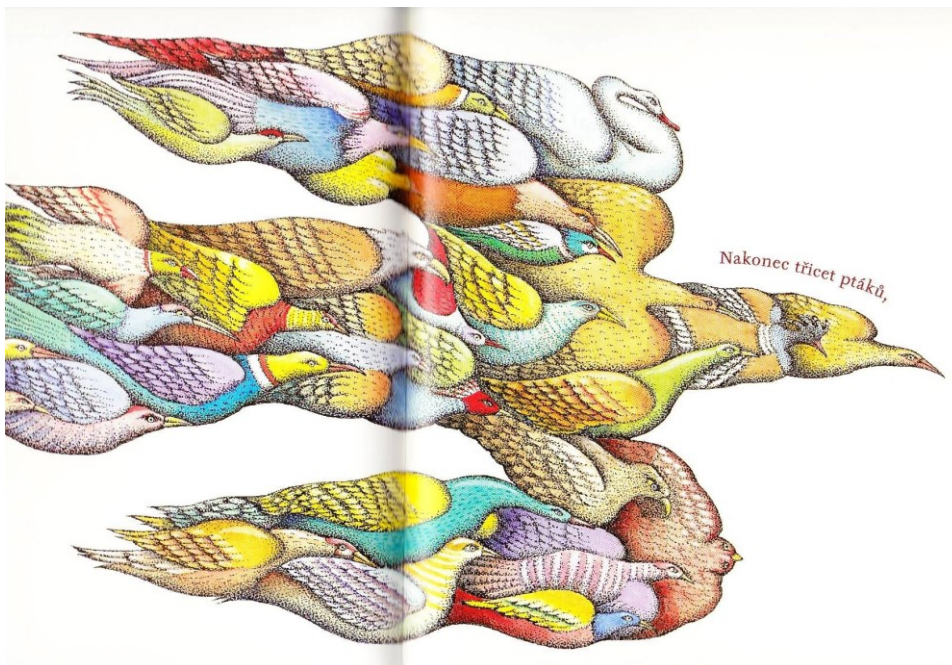
Příloha č. 11: Ukázka z knihy *Pilot a Malý princ* (sken)

Přílohy

Příloha č. 1: Odhalení tapiserie Petra Síse v New Yorku (fotografie k článku *Petr Sís věnoval novou tapiserii Johnu Lennonovi, v New Yorku ji pokřtili Bono a Yoko Ono, zdroj: iHned.cz*)

Příloha č. 2: Ukázka z knihy *Ptačí sněm* (sken)

Příloha č. 3: Ukázka z knihy *Tibet. Tajemství červené krabičky* (sken)

Příloha č. 4: Rozhovor s Petrem Síssem

Na počátku osmdesátých let jste odjel do Spojených států amerických, abyste tam natočil film pro olympijské hry. Státy východního bloku ale hry bojktovaly a film už jste tak dokončit nemohl. Proč jste se nakonec rozhodl v Americe zůstat?

Snažil jsem se dokončit svůj animovaný film i přes bojkot států východního bloku, který mě zaskočil. Tím jsem ale neuposlechl rozkazu vrátit se okamžitě do Prahy. Doufal jsem, že film bude úspěšný a já se vrátím se slávou. To se nestalo, a já tak hledal další projekty, které by omluvily můj pozdní návrat... A to se protáhlo.

Přemýšlel jste někdy o tom, že byste se přestěhoval zpět do České republiky?

Přemýšlel, přemýšlím a budu přemýšlet. Každý se přece snažíme vrátit domů.

Jaké pro vás byly začátky ve Spojených státech? Přišlo vám, že žijete takzvaný americký sen, nebo jste si na nový život zvykal těžce?

Dnes je to dávná vzpomínka. Vše to bylo jako sen, spíš newyorský než americký.

Na besedě v Rozpravách o českých médiích v roce 2014 jste prozradil, že jste nikdy nechtěl být literárním autorem, ale chtěl jste točit animované filmy. Některé vaše snímky dokonce získaly řadu ocenění. Považujete se tedy spíš za výtvarníka nebo spisovatele?

Vždy jsem se pokládal za člověka, který vypráví spíše pomocí obrázků než textu. Když mě někdo nazývá spisovatelem, vybavím si Čapka nebo Vančuru a stydím se. Ale asi jsem prostě takový malý vypravěč příběhů. Ať už díky animovaným filmům nebo ilustrovaným knihám.

Zprvu jste se v USA živil jako ilustrátor tavních novin, mimo jiné The New York Times. Co všechno tato práce obnášela?

Práce pro noviny byla fascinující a inspirativní. Často jsem měl jen několik hodin na vytvoření ilustrace, někdy jsem musel kreslit i přes noc. Tehdy jsem nosil hotový obrázek osobně do redakce a cítil se jako člen rodiny redaktorů a tiskařů. Pamatuji si, jak jsem čekal v ranních hodinách na vytisknutý obrázek. Navíc jsem měl díky cirkulaci New York Times okamžité renomé.

Světově známý režisér Miloš Forman vás v roce 1984 požádal, abyste vytvořil plakát k jeho úspěšnému filmu Amadeus. Jaký vliv to mělo na vaši další kariéru?

Plakát na film Amadeus zná v Americe dodnes téměř každý. Miloš Forman mě tím neskutečně zviditelnil. Vlastně mi pomáhá celý život. On je nejen velký umělec, ale také velký člověk s velkým srdcem.

Kromě filmů, plakátů a novinových ilustrací jste se proslavil také různými obrazy v newyorském metru, mozaikami a tapiseriemi. Jak jste se k této tvorbě dostal?

New York je velké a energické město. Dá se říct, že jedna věc vede k další. Novinová ilustrace vedla ke knížkám, knížky k projektům v architektuře.

Jednu z vašich tapiserií jste věnoval památce Václava Havla. Od prosince roku 2016 je vystavena v Centru současného umění DOX v Praze. V březnu letošního roku by se měla přesunout do Štrasburku. Jaký je její příběh?

Tapiserie pro Václava Havla je zásluhou Joachima Dvořáka z nakladatelství Labyrint. Vyzval mě, abych život bývalého prezidenta oslavil obrázkem, který se objevil na obálce Hospodářských novin. Obrázku si všimnul Bill Shipsey z Arts for Amnesty a napadlo ho, že by mohl vypadat působivě jako tapiserie. Požádal proto hvězdy světové populární hudby, aby se složily na utkáni díla, což trvá měsíce a samozřejmě stojí spoustu peněz. Tapiserie byla díky Arts for Amnesty vytvořena pro novou budovu v centru Evropské unie ve Štrasburku, která ponese jméno Václava Havla. Momentálně je vystavena v DOXu. Takže díky panu Dvořákovi a panu Shipsey došlo k jakémusi kosmickému políbení bez mojí iniciativy.

Vraťme se teď ještě k vaší literární tvorbě. V roce 1987 jste vydal svou první autorskou knihu o nosorožci Rhino. Jak ji přivítali čtenáři a literární kritika?

Kniha *Duhový nosorožec* byla mým dalším naplněným snem. Asi jako každá první kniha byl i Rhino velmi intenzivním zážitkem. Dostal jsem za ni svou první cenu od New York Times, aniž bych tušil, co ta cena znamená. Všichni byli nadšení mým příslibem do budoucnosti... Tak to u prvních knih bývá!

Jakým způsobem tvoříte? Napadá vás nejdřív text, ilustrace, nebo Vám hlavou probíhá obojí?

Dřív mě napadaly první obrázky a k těm jsem hledal text. Dnes je to různé. Já budu mít vždy problém s jazykem. S tím neznámem mezi češtinou a angličtinou. Řekl bych, že mi hlavou probíhá vše možné, ale obrázky jsou jistota.

Kreslíte vše ručně, nebo používáte i počítačovou grafiku?

Všechno kreslím postaru, ručně.

Myslíte, že počítačové ilustrace jsou méně umělecky hodnotné?

Jestli myslíte umění jako volné umění, tak to je na umělcích a jejich mecenáších. Kniha je kniha. Dobrá kniha může být třeba vyškrábaná hřebíkem. Výsledek je kniha jako taková a „umělecky hodnotné“ ilustrace jsou její součástí.

Jak vlastně probíhá samotný proces tvorby nové publikace? Vzniká před celistvou knížkou ještě nějaký váš osobní autorský soubor ilustrací? Nějaká maketa?

Vzniká. Bohužel dělám těch maket až moc. Asi proto, abych se sám přesvědčil o zvolené cestě. Makety se mi pak svou uvolněností a nasměrováním líbí víc než hotové a dokončené knížky.

Řada vašich knih pojednává o životě významných osobností. Podle jakých kritérií si hrdiny svých knížek vybíráte? Máte k nim osobní vztah?

Mé životopisné knihy jsou inspirovány vlastním nadšením z dětských let, kdy jsem si sám vytvářel představu o světě cestovatelů a objevitelů.

V *Pilotu a Malém princí* vyprávíte o Antoinu de Saint-Exupérym. Jeho kniha *Malý princ* patří ke světově nejčtenějším titulům. Projevilo se to nějak na úspěchu *Pilota a Malého prince*? Měl větší ohlas než vaše další životopisné knihy?

O životě autora Malého prince Antoine de Saint-Exupéryho mi už v dětství krásně vyprávěl můj otec. Svou knížkou jsem mu tak (už poněkoliště) splatil svůj dluh. Myslím ale, že o větším ohlasu se u *Pilota a Malého prince* mluvit nedá. Exupéryho *Malý princ* je unikátní mezigenerační kniha sama o sobě.

Musel jste si dávat pozor, abyste v *Pilotu a Malém princí* neporušil autorská práva, která se váží k Exupéryho Malému princí?

Ano i ne. Nejdřív mi bylo řečeno, že si mám dávat pozor na autorská práva, zejména pokud bych citoval z původní knihy. Časem se ale ukázalo, že dědici a potomci autora vítají jakoukoliv zmínku o této francouzské klasické knížce. Čím víc tím líp!

Váš další životopisný titul *Strom života popisuje životní pouť Charlese Darwina*. Jaké reakce u čtenářů kniha vyvolala?

Darwin je dodnes problematičtým titulem v nábožensky konzervativních částech Spojených států. To bylo zajímavé zjištění.

K jakému z hrdinů svých životopisných knih máte nejbližší?

Stále mám nejraději Jana Welzla. Asi je to proto, že se mi líbí, co jsem nakreslil, a že ho málokdo mimo Čechy a Moravu pochopí.

Máte v plánu po Janu Amosi Komenském napsat ještě nějakou další knihu o českém hrdinovi? Spekuluje se, že uvažujete o Karlu Čapkoví, Václavu Havlovi nebo Janu Amosi Komenském...

Projekt o Janu Amosi Komenském jsem kdysi přislíbil mamince a mám ho roky rozpracovaný. Je to ale velmi těžké, takže se k němu neustále vracím. Komenská má toho dnešnímu světu tolik co říct! Také velký Karel Čapek či velký Václav Havel by si zasloužili pozornost světa. Tak krásné projekty – a tak málo času...

Ted' pracujete na nové knize o životě Robinsona Crusoea. Proč jste si vybral právě jeho? Měl jste jako dítě rád román Daniela Defoea?

Robinson už je hotov. Je to knížka, která mě fascinovala jako dítě. Hlavně svými obrázky. Moje kniha je i o tom, jak jsem jako malý šel za Robinsona na maškarní ples, kde jsem dostal první cenu, ale všechny děti se mi smály... Nechte se překvapit!

V České republice spolupracujete s nakladatelstvím Labyrint. Proč jste si vybral zrovna toto nakladatelství? Neměl jste nabídky i z nějakých jiných, větších nakladatelství?

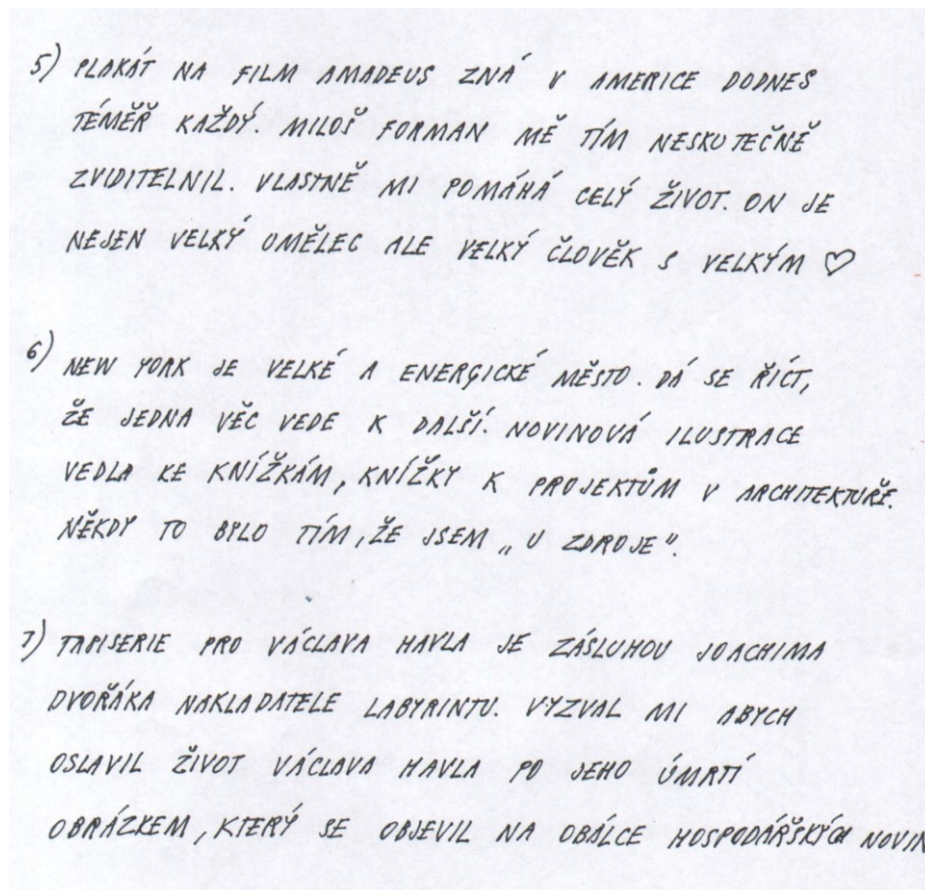
Původně mé knížky vycházely u jednoho velkého nakladatelství. Tam mi ale pan ředitel řekl, že jsou příliš náročné a nekomerční. Později mě oslovil pan Dvořák a tehdy nové nakladatelství Labyrint. Dal bych za ně ruku do ohně a obdivuji jejich víru v dobré a krásné knihy. V dnešní době knižních monopolů nemohu jinak než Labyrint obdivovat.

V roce 2012 jste za Českou republiku získal cenu Hanse Christiana Andersena IBBY za celoživotní dílo. Ta bývá někdy označována jako Nobelova cena za dětskou literaturu. Je pro vás toto ocenění vrcholem kariéry?

Cena Hanse Christiana Andersena za celoživotní tvorbu mě zaskočila. Říkal jsem si, jak je to možné, ale dnes vím, že mi tehdy byly hvězdy nakloněny. Řekl bych, že si tak nějak uvědomuji, že ty nejnadšenější knihy jsem už asi jednou provždy udělal.

BARBORA KEBZOVÁ

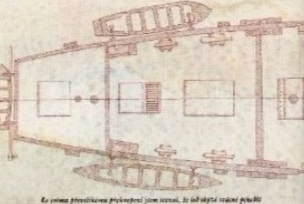

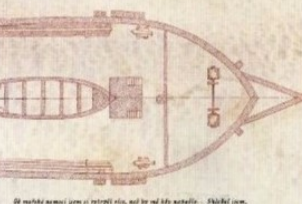

Příloha č. 5: Ukázka ručně psané odpovědi z rozhovoru s Petrem Síssem (sken)

Příloha č. 6: Ukázka z knihy *Strom života* (sken)

<p>OHŇOVÁ ZEMĚ - TIERRA DEL FUEGO PROSINEC 1832 Studená, ponurá země. Domorodci udržují ohně dnem i nocí. Malují si tváře a ostrými lasturami si holi obočí a vousy. Až na plášť z kůže lamy guanako přehozený přes ramena chodí nažít. Tělo si natírají tukem a spí na mokré, skoro zmrzlé zemi.</p> 	<p>JOHNNY KNOPFLER, MEGGIE BASKETMANA, JORGE MINSTER Při předchozí cestě vzal kapitán FitzRoy několik Ohňozemců do Londýna, pojmenoval je, zaplatil jim vzdělání a převedl je před královský dvůr. Beagle byl pověřen tím, aby je navrátil do jejich vlasti, v doprovodu misionáře, který by civilizoval ostatní. Přivítaly nás davy Ohňozemců.</p> 	<p>Namořníci vylodili zboží pro misii - nočníky, tajové servisy, látky tkaniny a porcelán. Postavili jsme chatrč s doškovou střechou. na záhonech jsme vysadili zeleninu a pak jsme s Beaglem pokračovali ve výzkumné plavbě, zanechavše misionáře Mattheuse samotného s Ohňozemci. Vrátili jsme se za devět dnů a misií jsme našelzi v rozkladu.</p>
<p>Zpátky v Maldonadu. Několik týdnů jsem strávil tříděním kostí, hroznů, rostlin a plátek. 24. ČERVENEC 1833 Vyzvedli si mě z Beagle a společně jsme vypluli k El Carmen na Río Negru.</p> 	<p>Seznámil jsem se s generálem Rosasem, jakož argentinská vláda nájala, aby vyhladil indiány. Viděl jsem to na vlastní oči, ale nemohu s tím nic dělat. Polštářko se mi spatřil nandua hampsonůha - celý hejno jich plavalo přes řeku. Do jednoho hnízda klade vejce několik samců. Někdy je vajec až 70, obvykle 20 až 30. Samice na nich sedí a pomáhá mladým s klubáním.</p> 	<p>NANDU DARWINOVU</p> <p>(avestruz petise)</p>
<p>Orlové, supové, zorillové (skunci), pásovcí (pělení jsou výborní), korpce, labete s žerným krkem, plameňáci</p> 	<p>Táboření na planině - jako polštáře slouží zedla. Gaučové lovi belami: třemi koulemi přivázanými řemenkami ke společnému středu. Gaučů drží v ruce nejmenší ze tří koulí a druhými dvěma rychle točí nad hlavou. Jakmile vržení byly narazí na zvíře, omotají se mu kolem nohou. Jednoho dne jsem se bavil tím, že jsem cvrkal na koni a točil belami nad hlavou. Gaučové se mohli potřást smíchy, když jsem těmito belami přivodil pád sobě i koni.</p> 	 <p>SRPEN. Zpátky v Punta Alta, kde jsme před rokem našli zkameněliny. Teď jsme objevili kostru velikosti koně, opatrně ji vykopali ze stěny útěsu, kosti rozřídili a opatřili nálepkami, načež jsme je uskladnili do beden tak, aby mohly být odeslány domů.</p>

Příloha č. 7: Ukázka z knihy *Strom života* (sken)

<p>ROBERT FITZROY Kapitan - 36 let Vůdce expedice z Goupsonu, na Beagle - občas zastupoval Fitzroyho na Beagle - občas zastupoval Fitzroyho na Beagle - občas zastupoval Fitzroyho na Beagle.</p> 	<p>CHARLES DARWIN Přímokřídý - 32 let Zúčastnil expedice na Beagle - občas zastupoval Fitzroyho na Beagle - občas zastupoval Fitzroyho na Beagle.</p>
<p>LÉPEN 1832. Kapitanův úřadovna 23 dní na vodě Geologický průzkum a zjednotění krajiny v soukromé sdělovací práci.</p> <p>H.M.S. BEAGLE • VÝTLAK 242 TUN ÚROK: ZMAPOVAT JIŽNÍ POBŘEŽÍ JIŽNÍ AMERIKY A ZA CÍLEM ZJISTĚNÍ</p>	<p>SRPEN 1832. Skalisko uvnitř Puelo Měli možnost obdivit 600 mil od pobřeží Brazílie.</p> <p>64 dní od vyplutí z Anglie Bahia (San Salvador), Brazílie</p> <p>DĚLKA 27,5 METRU • POSÁDKA A CESTUJÍCÍ: 74 OSOB PO CÍLEM SVĚTĚ PROVÁDĚT CHRONOLOGICKÁ MĚŘENÍ ZEMĚPISNÉ DÉLKY</p> <p>Karibí, to je jen slabá odměra pro první přílohu, který se najde v životě mých soukromých životních prvních</p>

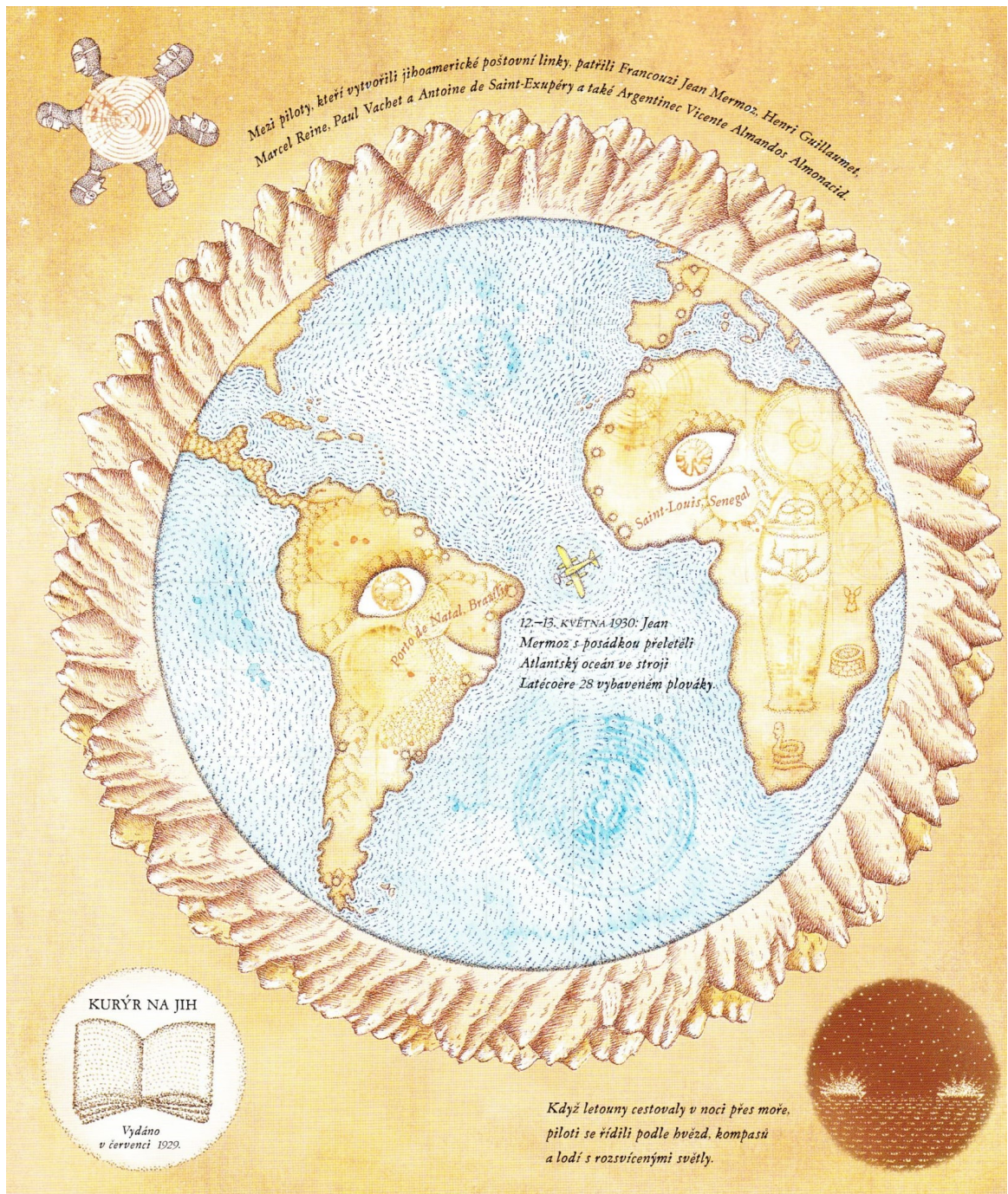
Příloha č. 8: Ukázka z předšátky knihy *Strom života* (sken)

Příloha č. 9: Ukázka z knihy *Pilot a Malý princ* (sken)

Příloha č. 10: Ukázka z knihy *Pilot a Malý princ* (sken)

Příloha č. 11: Ukázka z knihy *Pilot a Malý princ* (sken)

